

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Павлов Валентин Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, шостій статті 55, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) приписів Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України), а саме

– частини першої статті 26, якими визначено:

„1. Підсудність справи, у якій однією зі сторін є суд або суддя суду, до підсудності якого віднесена ця справа за загальними правилами, визначається ухвалою суду вищої інстанції, постановленою без повідомлення сторін“;

пункту 1 частини першої статті 36, згідно з якими:

„1. Суддя не може розглядати справу і підлягає відводу (самовідводу), якщо: 1) він є членом сім'ї або близьким родичем (чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, брат, сестра, дід, баба, внук, внучка, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, член сім'ї або близький родич цих осіб) сторони або інших учасників судового процесу, або осіб, які надавали стороні або іншим учасникам справи правничу допомогу у цій справі, або іншого судді, який входить до складу суду, що розглядає чи розглядав справу“.

Автор клопотання зазначає про порушення права на судовий захист та права будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань, а також рівності усіх учасників судового процесу перед законом і судом.